

ΙΤΑΛΙΚΟΝ ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΣΥΝΩΜΟΤΑΙ

ΥΠΟ DON FERRANTE

Εἰς οὐχὶ παρῶχειμένην ἐποχὴν ἦτο δια-
δεδομένη μία γενικὴ μανία, ἓνα κοινὸν πά-
θος ποῦ ὅλοι ἐνθυμοῦνται ἀσφαλῶς ἀκόμη.
Σὰς εἶχε κυριεύσει, εἶχε τοὺς πάντας κυ-
ριεύσει, καὶ δὴ ἔχει κυριεύσει μόνον ἐμὲ,
λόγω τῆς μεγάλης τεμπელიᾶς τοῦ ἐγκεφά-
λου μου.

Δὲν μποροῦσε νὰ κἀνῃ κανεὶς τρία βήμα-
τα, χωρὶς νὰ συγκρουσθῆ τοῦλάχιστον μὲ
τέσσαρας τρελλοὺς ποῦ ἔσπαζαν τὴν κολο-
κύνθην των διὰ νὰ μαντεύσουν..... Ἄλλ'
ᾧς μὴ προτρέχομεν. Λοιπὸν τὴν ἐποχὴν ἐ-
κείνην διερχόμενος ἀπὸ τὴν πόλιν Τ..... ἐ-
πὴγα νὰ καταλύσω εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ
«Μεγάλου Πασσαῦ».

Τὸ ὄνομα ἦτο μεγαλοπρεπὲς, ἀλλὰ ἡ ἄνε-
σις καὶ ἡ καθαριότης τοῦ καταστήματος ἄ-
φηναν πολλὰ νὰ ἐπιθυμῆ κανεὶς. Πρὸς τοὺς
οὗτοις ὁ ἰδιοκτήτης εἶχε ἓνα ὕψος διαφοροῦ-
μενον ποῦ δὲν ἐνέπνεε καθόλου ἐμπιστο-
σύνην.

Ἄλλὰ ἐκεῖνο ποῦ μοῦ ἔκανε τὴν χειρο-
τέραν ἐντύπωσιν ἦσαν οἱ πελάται τοῦ ξενο-
δοχείου τῶν ὁποίων ὁ ὕποπτος τρόπος τοῦ
φέρειν δὲν ἠδύνατο παρὰ νὰ μοῦ ἐμβάλῃ
τὴν ὑποψίαν, ὅτι δὲν εὕρισκόμουν μεταξὺ
ἀνθρώπων ποῦ δὲν εἶχαν δοσοληψίας μὲ
τὴν ἀστυνομίαν.

Εἰς τὴν φωνὴν αὐτὴν τῶν κακοποιῶν
πῆγα νὰ πέσω.; Μπρρρ.....!!!! Τοῦτο συμ-
βαίνει λόγῳ τοῦ ἐλαττώματός μου νὰ κά-
μνω οἰκονομίας κατὰ τὰ ταξείδια μου διὰ
νὰ μὴ μείνω εἰς τὸ τέλος χωρὶς χρήματα!
Τὸ γνωρίζω. Ἄν ἐπῆγαινα νὰ κατοικήσω
εἰς τὸ «Palas Hotel» ἢ εἰς τὸ «Magestic»
θὰ ἐκοιμώμουν περισσότερον ἤσυχος. Ἄλ-

λὰ ὅταν ἔχει κανεὶς βραχίτες τοὺς πόδας δὲν
ἀνοίγει πολὺ τὸ βῆμα του, ἐκ φόβου μήπως
ἀνατραπῆ.

Ἐκλεισαλοῦπόν, τὴν θύραν τοῦ δωματίου
μου γυρίσας δυὸ φορὰς τὸ κλειδί καὶ ἔπεσα
στὸ κρεβάτι μου μὲ τὴν ἀδιάπτωτον ἀπό-
φασιν νὰ μὴ κοιμηθῶ παρὰ μόνον μὲ τὸ
ἓνα μου μάτι.

Δὲν εἶχα ἀκόμη κλείσῃ τὸ ἀριστερὸ μου
βλέφαρον καὶ ἐσκίρτησα.

Ἄκουσα ὀμιλίαν εἰς τὸ παραπλεύρως
δωματίου. Ἐτέντωσα τὸ αὐτί μου καὶ κα-
τώρθωσα νὰ ἀκούσω καθαρὰ τὸν κάτωθι
διάλογον:

— Τὸν εὔρες;

— Ὅχι, ἀλλὰ πρέπει ἀπόψε τὸ βράδυ νὰ
βγῆ. Ἀπὸ χθὲς ζητῶ τέσσαρες.

— Τί σοῦ λείπει ἀκόμη;

— Ὁ στρατηγὸς καὶ ὁ ὑπουργός.

— Καὶ ἔπειτα!

— Ἐνας ἄγγλος περιηγητὴς καὶ ἓνας γνω-
στὸς χειροῦργος.

— Εἶσαι βέβαιος διὰ τὸ ὑπόλοιπον μέρος;
Πρέπει νὰ εἶναι κανεὶς ἀρκετὰ προσηκτι-
κός. Τὸ μικρῶτερον σφάλμα εἶναι ἱκανὸν
νὰ καταστρέψῃ τὸ ὅλον. Θὰ ἤρκει ὁ Γερ-
μανὸς διπλωμάτης νὰ μὴ ἦτο αὐτὸς ποῦ
φανταζόμεθα ἡμεῖς διὰ νὰ χάσωμεν καθ'
ὄλην τὴν γραμμὴν. Τὸ ζήτημα εἶναι τόσο
πολὺ λεπτὸν ὥστε μία μόνον λέξις θὰ ἤρ-
κει νὰ μᾶς καταστρέψῃ.

— Λοιπὸν: Θέλεις νὰ σοῦ εἶπω τὴν ἀλή-
θειαν; Δὲν ἔχω καμίαν ἐμπιστοσύνην εἰς
τὸ ὄργανον αὐτὸ τῶν βασιανιστηρίων ποῦ ἐ-
φεῦρον οἱ Κινέζοι

* Ὑποθέτω ὅτι πρόκειται περὶ τῆς ἀγχο-

της ἀλλὰ δὲν θὰ ὀρκιζόμεθα.... "Ὅσιν ἀφορᾷ τὸν δολοφόνον τοῦ Γερουσιαστοῦ ἡλλαξα τέσσαρα ἑποκέμισα διὰ τὸν εὖρω. Ἄρκει ὅτι τὸν εὖρον καὶ ὅτι μόνον αὐτοῦ ἐλπίζω νὰ ἐπιτύχω τὸν ὑπουργόν.

Ἦδυνήθηγ νὰ προμηθευθῶ δύο γραμματα δι' αὐτὸν ἀπὸ τὸν ἐπαναστάτην ποιητὴν καὶ τὴν "Ρουμανίδα περιγίπτησαν..... Ἄλλὰ ὅταν θὰ ἔχω ἐπιτύχη τὸν στρατηγὸν εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ ἔχω τὸν κύκλον καὶ τῶν ἄλλων τριῶν προσώπων. οὗτω τὸ ἔργον θὰ ἔχει συντελεσθεῖ.

Δὲν θὰ ἔχομεν παρὰ νὰ ἀγαμένωμεν τὸ ἀποτέλεσμα διὰ νὰ λάβωμεν τὴν ἀνταμοιβὴν τῶν κόπων μας.

— Ἄς ἐλπίσωμεν. Γνωρίζεις ὅτι θὰ σὲ βοηθήσω μέχρι τέλους. Δὲν εἶμαι ἀπὸ ἐκείνους ποῦ ἐγκαταλείπουν τοὺς φίλους ἐπάνω εἰς τὸ καλλίτερον.

— Τὸ γνωρίζω. "Ὅμως δὲν δύνασαι ν' ἀρνηθῆς ὅτι τὸ πρᾶγμα εἶναι ἀρκετὰ ἐκνευριστικόν, τοιοῦτον ὥστε νὰ φέρῃ τὸν ὕπνον!

Πεισθεὶς ὅτι εὐρισκόμην πρὸ μιᾶς σπείρας συνωμοτῶν, ἦεις προπαρασκευάζε μίαν γιγαντιαίαν συνωμοσίαν κατὰ τῆς ἀσφαλείας τοῦ κράτους δὲν ἐστάθηγ νὰ πολυσκεφθῶ.

Τὸ καθῆκον μου ἦτο σαφῶς καθωρισμένον καὶ ἐπιτακτικόν. Ὑπήκουσα λοιπὸν εἰς τὴν φωνὴν τῆς πατριωτικῆς μου συνειδήσεως καὶ ἐξαγαγὼν περιστροφὸν εἰσώρμησα εἰς τὸ παραπλεύρωσ μου δωμάτιον τοῦ ὁποίου ἡ θύρα ἦτο ἡμικλειστος.

Τὰς χεῖρας ὑψηλά! ἐφώναξα μὲ στεντορεῖαν φωνήν.

Καὶ οἱ δύο ἐτινάχθησαν ἐκπληκτοὶ, ἀπολιθωμένοι. Ἄλλὰ ἓνα βλέμμα μου ῥιφθὲν εἰς ἓνα φύλλον χάρτου ἀνοιγμένον ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἔδωκε νὰ καταλάβω ἀμέσως ὅτι εἶχα πάθει μίαν μεγάλην γνάφαν. Οἱ ἐπικίνδυνοι συνωμῶται δὲν ἦσαν παρὰ δύο ἀτυχεῖς νέοι ποῦ προσεπάθουν νὰ λύσουν ἓνα πολύπλοκον αἴνιγμα διασταυρωμένων λέξεων.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. Συνδρομηταὶ τοῦ περιοδικοῦ ὅπως τὴν προσεχῆ Κυριακὴν καὶ ὥραν 11ην π. μ. προσέλθωσιν εἰς τὸ Λύκειον «Ἁγιος Ἄνδρέας» (Πλατεῖα Γεωργίου) ἔνθα θὰ γίνῃ ἡ πρώτη διάλεξις περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἰδρύσεως Σ υ ν δ ἔ σ μ ο υ Οἰκογενειαρχῶν.

(Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Περιοδικοῦ)

Δ Η Λ Ω Σ Ι Σ

Τὰ παρειαφρύσαντα τυπογραφικὰ λάθη ὀφειλόμενα εἰς συνήθη κατὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ πρώτου τεύχους ἀβλεψίαν δὲν θὰ ἐπαναλειφθῶσι.

ΑΙ ΔΙΑΦΗΜΗΣΕΙΣ ΜΑΣ

Ζητοῦμεν συγγνώμην ἀπὸ τοὺς ἀποστείλαντας ὑπερπεντήκοντα διαφημήσεις καὶ δηλοῦμεν ὅτι θὰ δημοσιεύσωμεν ταύτας εἰς τὸ προσεχές τεύχος.

